

Wijndaelerplantsoen kan blijven bestaan

► Artist Impression van de serviceflat aan het Wijndaelerplantsoen.

Het Wijndaelerplantsoen hoeft niet volledig te sneuvelen voor woningbouw. Leerlingen van de Wonnebaldschool in Den Haag en Wim de Bie, 'stamhoofd' der Cananefaten, kunnen tevreden zijn. Hun actie eerder dit jaar, die landelijk aandacht trok, heeft succes gehad.

door Hans Schmit

Woonzorg Nederland heeft het bouwplan voor een serviceflat in het Wijndaelerplantsoen zodanig aangepast dat aanzienlijk minder bomen hoeven te worden gekapt. Op grond van het oorspronkelijke plan zouden meer dan 350 bomen moeten sneuvelen; door de aanpassingen wordt dit aantal teruggebracht tot 165.

Het gebouw wordt aan de zijde van het Wijndaelerplantsoen drie tot elf meter smaller en aan de zijde van de Palestrinaweg, achter de Vrije School Wonnebald, twintig meter ingekort. Alle bomen rondom de school, ook aan de achterkant, blijven staan. Het totaal aantal woningen is in het nieuwe plan teruggebracht van 188 naar 180. Het aantal sociale huurwoningen is gedaald van 61 naar 57. De ruimte voor zorg- en welzijnsvoorzieningen is verkleind van 570 tot 500 vierkante meter. Het gebouw is op twee plaatsen hoger ge-

worden: de toren telt nu twaalf in plaats van elf bouwlagen en ook een lager deel heeft een extra vijfde verdieping gekregen.

Voorts wordt de bouwplaats aan de achterzijde van het gebouw verkleind van tien tot vier meter, waardoor ook meer bomen kunnen blijven staan. De verkleining is mogelijk door de bouw te faseren en meer prefab toe te passen. De bouwtijd neemt daardoor met vier maanden toe tot twee jaar. Woonzorg Nederland wil ook meer natuurlijke materialen toepassen, zoals natuursteen en wallen van houten palen, en groene daken aanleggen. Indien de Welstandscommissie de plannen goedkeurt, wil Woonzorg in januari de bouwaanvraag indienen. De 165 bomen kunnen dan in september 2009 worden gekapt, waarna eind 2009 met de bouw kan worden begonnen.

De serviceflat zou aanvankelijk worden gebouwd op de locatie waar tot 2004 de Daltonschool stond, waardoor nagenoeg geen bomen hoefden te sneuvelen. Na bezwaren uit de buurt tegen de hoogte van het ontwerp, is de nieuwbouw minder hoog gemaakt en dieper doorgedrongen in het Wijndaelerplantsoen, met onder meer een vleugel direct achter de Wonnebaldschool. De kap van meer dan driehonderd bomen die daarvoor noodzakelijk werd, riep veel verzet op bij onder meer het Wijkberaad Walboduin, de Haagse natuurbeschermingsorganisatie AVN en de Vrije School Wonnebald.

In maart van dit jaar boden leerlingen van de Wonnebaldschool namens school, bewo-

ners en natuurbeschermingsorganisaties een petitie aan wethouder Marnix Norder (bouwen) aan waarin bezwaar werd gemaakt tegen de massale bomenkap. Zij werden daarin bijgestaan door Wim de Bie, gelegenheidsambassadeur voor dit stukje bos en 'stamhoofd' van de oudste bewoners van deze duinheuveld, de Cananefaten. De Bie woonde vroeger in de buurt en speelde als kind in het bos, waar hij hutten bouwde en vuren stookte: "Kinderen van nu hebben net zoveel recht in het bos te spelen als kinderen van toen".

De AVN stelde een rapport op over het Wijndaelerplantsoen dat niet, zoals de naam suggereert, een aangelegd stadslandschap is, maar een overblijfsel van een oud loofbos dat in de middeleeuwen de strandwallen bedekte. Later werd het onderdeel van het landgoed Meer en Bos. In 1930 bleef door verlenging van de Laan van Meerdervoort aan de zuidzijde van het landgoed een smalle strook over die Wijndaelerplantsoen werd genoemd. Dat bos bestaat voor meer dan de helft uit eikenhakhoutstoven van honderden jaren oud. Sinds begin vorige eeuw wordt het bos niet meer geëxploiteerd; de huidige stammen van de stoven zijn daardoor meer dan honderd jaar oud. De grootste stov, die in de oorspronkelijke kapzone staat, telt zeven stammen (waarvan één dood) en heeft een omtrek van elf meter. Dode stammen bieden huisvesting aan onder meer spechten en vleermuizen.

In juni hebben wethouder Norder en Woonzorg Nederland afspraken gemaakt over aanpassing van het bouwplan, waarbij de belangrijkste voorwaarde was dat maximaal tweehonderd bomen mochten worden gekapt. De AVN toont zich bij monde van Loes van Zee positief over het nieuwe ontwerp: "Woonzorg en de architect hebben een grote prestatie geleverd. In plaats van een knots van een gebouw met restanten bos eromheen, is er nu sprake van een bos met een gebouw dat met groene vingers is ontworpen: compacter, dunner en flink ingekort aan de kant waar de meest waardevolle bomen staan". Ook de Vrije School Wonnebald is positief over het nieuwe plan, maar houdt net als de AVN nog een slag om de arm tot het definitieve ontwerp op tafel ligt. Als de AVN daarmee instemt, zal zij haar lopende bezwaren intrekken.